

ДНІПРОПЕТРОВСЬКИЙ ОКРУЖНИЙ АДМІНІСТРАТИВНИЙ СУД

ДОДАТКОВЕ РІШЕННЯ

ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

28 жовтня 2019 року

Справа № 160/8673/19

Дніпропетровський окружний адміністративний суд у складі: головуючого судді Лозицької І.О., розглянувши в порядку письмового провадження у місті Дніпрі клопотання Приватного підприємства «Онікс» про відшкодування витрат на професійну правничу допомогу в адміністративній справі за позовом Приватного підприємства «Онікс» до Головного управління Державної податкової служби у Дніпропетровській області про визнання протиправними та скасування податкових повідомлень-рішень, -

ВСТАНОВИВ:

06.09.2019 року до Дніпропетровського окружного адміністративного суду звернулось Приватне підприємство «Онікс» (далі ПП «Онікс», позивач) з позовом до Головного управління Державної фіскальної служби у Дніпропетровській області (далі ГУ ДФС у Дніпропетровській області, відповідач), в якому просить суд:

- визнати протиправним та скасувати податкове повідомлення-рішення форми «Р» № 0015161409 від 21.05.2019 року, прийняте Головним управлінням Державної фіскальної служби у Дніпропетровській області по відношенню до Приватного підприємства «Онікс»;

- визнати протиправним та скасувати податкове повідомлення-рішення форми «Р» № 0015181409 від 21.05.2019 року, прийняте Головним управлінням Державної фіскальної служби у Дніпропетровській області по відношенню до Приватного підприємства «Онікс».

Ухвалою суду від 11.09.2019 року було відкрито провадження у справі та призначено справу до розгляду за правилами загального позовного провадження.

Ухвалою суду було замінено первинного відповідача Головне управління Державної фіскальної служби у Дніпропетровській області на його правонаступника Головне управління Державної податкової служби у Дніпропетровській області (далі ГУ ДПС у Дніпропетровській області, відповідач).

Рішенням Дніпропетровського окружного адміністративного суду від 09.10.2019 року було повністю задоволено адміністративний позов Приватного підприємства «Онікс» до Головного управління Державної податкової служби у Дніпропетровській області про визнання протиправними та скасування податкових повідомлень-рішень, визнано протиправним та скасовано податкове повідомлення-рішення форми «Р» №0015161409 від 21.05.2019 року, Головного управління Державної фіскальної служби у Дніпропетровській області, визнано протиправним та скасовано податкове повідомлення-рішення форми «Р» №0015181409 від 21.05.2019 року, прийняте Головним управлінням Державної фіскальної служби у Дніпропетровській області, присуджено на користь Приватного підприємства «Онікс» (адреса: м. Першотравенськ, Дніпропетровська область, 52800, вул. Молодіжна, 55а/1; код ЄДРПОУ

30012979) судові витрати з оплати судового збору у розмірі 3 842,00 грн. (три тисячі вісімсот сорок дві гривні 00 копійок) за рахунок бюджетних асигнувань Головного управління Державної податкової служби у Дніпропетровській області.

Разом з позовом та в подальшому від позивача надійшло клопотання про відшкодування витрат на професійну правничу допомогу у загальному розмірі 22150,00 грн. та письмові докази на підтвердження понесених витрат та тих, що ще неоплачені.

В обґрунтування свого клопотання позивач зазначив, що ним на момент звернення до суду було сплачено суму судових витрат на професійну правничу допомогу у загальному розмірі 20000,00 грн. Проте, в ході судового розгляду справи розмір судових витрат змінився та склав 22150,00 грн. При цьому, позивач посилається на практику Верховного Суду та зазначає, що відшкодуванню підлягають як судові витрати за надані послуги і виконані роботи, так і ті, що підлягають сплаті.

З урахуванням цього, позивач просить суд стягнути з відповідача на його користь судові витрати понесені на правничу допомогу у загальному розмірі 22150,00 грн.

22.10.2019 року, заперечуючи проти заявленого позивачем розміру судових витрат на професійну правничу допомогу, відповідач надав суду свої заперечення, в обґрунтування яких зазначив, що, зокрема, адвокатом не надано жодних доказів стосовно розбіжностей та визначення в сумах щодо вартості робіт, які зазначені в пунктах 3,4, 5, 6, 7, в акті № 1508/19 в п. 1 зазначено, що на складання адміністративного позову витрачено 9 годин, не надано жодної довідки на підтвердження обчислення норми часу, а час на проїзд не віднесено до переліку складових судових витрат за нормами [ст. 132 КАС України](#). Тому, відповідач просить суд врахувати позицію відповідача при розподілі судових витрат в адміністративній справі № 160/8673/19.

Суд, вивчивши доводи позивача, матеріали адміністративної справи та надані докази на підтвердження заявлених вимог про відшкодування витрат на правничу допомогу, проаналізувавши норми [КАС України](#), дійшов таких висновків.

Відповідно до [ст. 132 КАС України](#), судові витрати складаються із судового збору та витрат, пов'язаних з розглядом справи.

До витрат, пов'язаних з розглядом справи, належать витрати:

- на професійну правничу допомогу;
- сторін та їхніх представників, що пов'язані із прибуттям до суду;
- пов'язані із залученням свідків, спеціалістів, перекладачів, експертів та проведенням експертиз;
- пов'язані з витребуванням доказів, проведенням огляду доказів за їх місцезнаходженням, забезпеченням доказів;
- пов'язані із вчиненням інших процесуальних дій або підготовкою до розгляду справи.

Відповідно до ч. 3 [ст. 134 КАС України](#), для цілей розподілу судових витрат:

1) розмір витрат на правничу допомогу адвоката, в тому числі гонорару адвоката за представництво в суді та іншу правничу допомогу, пов'язану зі справою, включаючи підготовку до її розгляду, збір доказів тощо, а також вартість послуг помічника адвоката визначаються згідно з умовами договору про надання правничої допомоги та на підставі доказів щодо обсягу наданих послуг і виконаних робіт та їх вартості, що сплачена або підлягає сплаті відповідною стороною або третьою особою;

2) розмір суми, що підлягає сплаті в порядку компенсації витрат адвоката, необхідних для надання правничої допомоги, встановлюється згідно з умовами договору про надання правничої допомоги на підставі доказів, які підтверджують здійснення відповідних витрат.

За змістом ч. 3 [ст. 134 КАС України](#), розмір витрат на правничу допомогу адвоката, серед іншого, складає гонорар адвоката за представництво в суді та іншу правничу допомогу, пов'язану зі справою, включаючи підготовку до її розгляду, збір доказів тощо, які визначаються згідно з умовами договору про надання правничої допомоги та на підставі доказів щодо обсягу наданих послуг і виконаних робіт та їх вартості, що сплачена або підлягає сплаті відповідною стороною або третьою особою.

Розмір суми, що підлягає сплаті в порядку компенсації витрат адвоката, необхідних для надання правничої допомоги, встановлюється згідно з умовами договору про надання правничої допомоги на підставі доказів, які підтверджують здійснення відповідних витрат.

Для визначення розміру витрат на правничу допомогу та з метою розподілу судових витрат учасник справи подає детальний опис робіт (наданих послуг), виконаних адвокатом, та здійснених ним витрат, необхідних для надання правничої допомоги.

Принцип співмірності витрат на оплату послуг адвоката запроваджено у ч. 5 [ст. 134 КАС України](#). Розмір витрат на оплату послуг адвоката має бути співмірним із: 1) складністю справи та виконаних адвокатом робіт (наданих послуг); 2) часом, витраченим адвокатом на виконання відповідних робіт (надання послуг); 3) обсягом наданих адвокатом послуг та виконаних робіт; 4) ціною позову та (або) значенням справи для сторони, в тому числі впливом вирішення справи на репутацію сторони або публічним інтересом до справи (ч. 5 [ст. 134 КАС України](#)).

При цьому, розмір витрат на правничу допомогу встановлюється судом на підставі оцінки доказів щодо детального опису робіт, здійснених адвокатом, та здійснених ним витрат, необхідних для надання правничої допомоги.

У відповідності до [ст. 26 Закону України «Про адвокатуру і адвокатську діяльність»](#), адвокатська діяльність здійснюється на підставі договору про надання правової допомоги.

Згідно з п. 4 ч. 1 [ст. 1 Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність»](#), договір про надання правової допомоги це домовленість, за якою одна сторона (адвокат, адвокатське бюро, адвокатське об'єднання) зобов'язується здійснити захист, представництво або надати інші види правової допомоги другій стороні (клієнту) на умовах і в порядку, що визначені договором, а клієнт зобов'язується оплатити надання правової допомоги та фактичні витрати, необхідні для виконання договору.

[Статтею 19 цього ж Закону](#) визначені такі види адвокатської діяльності, як: надання правової інформації, консультацій і роз'яснень з правових питань, правовий супровід діяльності юридичних і фізичних осіб, органів державної влади, органів місцевого самоврядування, держави; складення заяв, скарг, процесуальних та інших документів правового характеру; представництво інтересів фізичних і юридичних осіб у судах під час здійснення цивільного, господарського, адміністративного та конституційного судочинства, а також, в інших державних органах, перед фізичними та юридичними особами.

Отже, правова допомога є багатоаспектною, різною за змістом, обсягом та формами і може включати консультації, роз'яснення, складення позовів і звернень, довідок, заяв, скарг, здійснення представництва, зокрема в судах та інших державних органах, захист від обвинувачення тощо, а договір про надання правової допомоги укладається на такі види адвокатської діяльності як захист, представництво та інші види адвокатської діяльності.

Представництво це вид адвокатської діяльності, що полягає в забезпеченні реалізації прав і обов'язків клієнта в цивільному, господарському, адміністративному та конституційному судочинстві, в інших державних органах, перед фізичними та юридичними особами, прав і обов'язків потерпілого під час розгляду справ про адміністративні правопорушення, а також прав і обов'язків потерпілого, цивільного позивача, цивільного відповідача у кримінальному провадженні (п. 9 ч. 1 [ст. 1 Закону України "Про адвокатуру та адвокатську діяльність"](#)).

Інші види правової допомоги це види адвокатської діяльності з надання правової інформації, консультацій і роз'яснень з правових питань, правового супроводу діяльності клієнта, складення заяв, скарг, процесуальних та інших документів правового характеру, спрямованих на забезпечення реалізації прав, свобод і законних інтересів клієнта, недопущення їх порушень, а також на сприяння їх відновленню в разі порушення (п. 6 ч.1 [ст. 1 Закону України "Про адвокатуру та адвокатську діяльність"](#)).

За приписами ч. 3 [ст. 27 Закону України «Про адвокатуру і адвокатську діяльність»](#), до договору про надання правової допомоги застосовуються загальні вимоги договірної права.

Договір про надання правової допомоги за своєю правовою природою є договором про надання послуг, який, у свою чергу, врегульовано [главою 63 Цивільного кодексу України](#). Зокрема, [ст. 903 Цивільного кодексу України](#) передбачає, що якщо договором передбачено надання послуг за плату, замовник зобов'язаний оплатити надану йому послугу в розмірі, у строки та в порядку, що встановлені договором.

[Глава 52 Цивільного кодексу України](#) регулює загальні поняття та принципи будь-якого цивільного договору, включаючи договір про надання послуг.

[Стаття 632 Цивільного кодексу України](#) регулює поняття ціни договору; за приписами вказаної статті ціна в договорі встановлюється за домовленістю сторін, зміна ціни після укладення договору допускається лише у випадках і на умовах, встановлених договором або законом, а якщо ціна у договорі не встановлена і не може бути визначена виходячи з його умов, вона визначається виходячи із звичайних цін, що склалися на аналогічні товари, роботи або послуги на момент укладення договору.

Відповідно до [ст. 30 Закону України "Про адвокатуру та адвокатську діяльність"](#), гонорар є формою винагороди адвоката за здійснення захисту, представництва та надання інших видів правової допомоги клієнту. Порядок обчислення гонорару (фіксований розмір, погодинна оплата), підстави для зміни розміру гонорару, порядок його сплати, умови повернення тощо визначаються в договорі про надання правової допомоги. При встановленні розміру гонорару враховуються складність справи, кваліфікація і досвід адвоката, фінансовий стан клієнта та інші істотні обставини. Гонорар має бути розумним та враховувати витрачений адвокатом час.

Системний аналіз наведених вище норм законодавства дозволяє зробити наступні висновки:

1) договір про надання правової допомоги є підставою для надання адвокатських послуг та, зазвичай, укладається в письмовій формі (виключення щодо останнього наведені в частині 2 [статті 27 Закону України «Про адвокатуру і адвокатську діяльність»](#));

2) за своєю правовою природою договір про надання правової допомоги є договором про надання послуг, крім цього, на такий договір поширюються загальні норми та принципи договірної права, включаючи, але не обмежуючись [главою 52 Цивільного кодексу України](#);

3) як будь-який договір про надання послуг, договір про надання правової допомоги може бути оплатним або безоплатним. Ціна в договорі про надання правової допомоги встановлюється сторонами шляхом зазначення розміру та порядку обчислення адвокатського гонорару;

4) адвокатський гонорар може існувати в двох формах - фіксований розмір та погодинна оплата. Вказані форми відрізняються порядком обчислення - при зазначенні фіксованого розміру для виплати адвокатського гонорару не обчислюється фактична кількість часу, витраченого адвокатом при наданні послуг клієнту, і навпаки, підставою для виплати гонорару, який зазначено як погодинну оплату, є кількість годин помножена на вартість такої години того чи іншого адвоката в залежності від його кваліфікації, досвіду, складності справи та інших критеріїв;

5) адвокатський гонорар (ціна договору про надання правової допомоги) зазначається сторонами як одна із умов договору при його укладенні. Вказане передбачено як приписами цивільного права, так і [Законом України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність»](#);

б) відсутність в договорі про надання правової допомоги розміру та/або порядку обчислення адвокатського гонорару (як погодинної оплати або фіксованого розміру) не дає як суду, так і іншій стороні спору, можливості пересвідчитись у дійсній домовленості сторін щодо розміру адвокатського гонорару.

Тобто, визначаючи розмір суми, що підлягає сплаті в порядку компенсації гонорару адвоката іншою стороною, суд має виходити зі встановленого у самому договорі розміру та/або порядку обчислення таких витрат, що узгоджується з приписами [ст. 30 Закону України «Про адвокатуру і адвокатську діяльність»](#).

При цьому, у разі відсутності у тексті договору таких умов (пунктів) щодо порядку обчислення, форми та ціни послуг, що надаються адвокатом, суд, в залежності від конкретних обставин справи, інших доказів, наданих адвокатом, використовуючи свої дискреційні повноваження, має право відмовити у задоволенні заяви про компенсацію судових витрат, задовольнити її повністю або частково.

Така правова позиція висловлена Верховним Судом у складі колегії суддів Касаційного господарського суду у додатковій постанові від 06.03.2019 року, справа №922/1163/18.

Крім того, суд зазначає, що відповідно до [ст. 17 Закону України «Про виконання рішень та застосування практики Європейського суду з прав людини» від 23 лютого 2006 року № 3477- IV](#), суди застосовують при розгляді справ Конвенцію та практику Суду як джерело права.

У рішенні Європейського суду з прав людини у справі "Лавентс проти Латвії" зазначено, що відшкодовуються лише витрати, які мають розумний розмір.

У справі «East/West Alliance Limited» проти України» Європейський суд із прав людини, оцінюючи вимогу заявника щодо здійснення компенсації витрат у розмірі 10 % від суми справедливої сатисфакції, виходив з того, що заявник має право на компенсацію судових та інших витрат, лише якщо буде доведено, що такі витрати були фактичними і неминучими, а їхній розмір - обґрунтованим (див., наприклад, рішення у справі «Ботацці проти Італії» (Bottazzi v. Italy) [ВП], заява № 34884/97, п. 30, ECHR 1999-V).

У пункті 269 Рішення у цієї справи Суд зазначив, що угода, за якою клієнт адвоката погоджується сплатити в якості гонорару певний відсоток від суми, яку присудить позивачу суд у разі якщо така сума буде присуджена та внаслідок якої виникають зобов'язання виключно між адвокатом та його клієнтом, не може бути обов'язковою для Суду, який повинен оцінити рівень судових та інших витрат, що мають бути присуджені з урахуванням того, чи були такі витрати понесені фактично, але й також - чи була їх сума обґрунтованою (див. вищезазначене рішення щодо справедливої сатисфакції у справі «Іатрідіс проти Греції» (Iatridis v. Greece), п. 55 з подальшими посиланнями).

Так, як вбачається з наданих позивачем письмових доказів, позивачу були надані адвокатські послуги адвокатським бюро «Костянтина Потапова «Legis Юніон», що підтверджується наявними в матеріалах справи договором № 1508/19 про надання правничої допомоги від 15.08.2019 року, додаткового угодою № 1 від 16.08.2019 року до договору № 1508/19 про надання правничої допомоги від 15.08.2019 року, рахунком-фактурою № 1508/19 від 15.08.2019 року на суму 20000,00 грн., платіжним дорученням №96 від 16.08.2019 року на суму 20000,00 грн., заключною випискою за період з 16.08.2019 року на суму 20000,00 грн., акта здачі-прийняття послуг правничої допомоги від 09.10.2019 року за договором № 1508/19 про надання правничої допомоги від 15.08.2019 року.

Суд, вивчивши надані заявником документи, бере до уваги те, що на підтвердження оплати за надані адвокатські послуги позивач надав суду платіжне доручення № 96 від 16.08.2019 року

на суму 20000,00 грн., акт здачі-прийняття послуг правничої допомоги від 09.10.2019 року на загальну суму 22150,00 грн.

Крім того, суд враховує умови договору про надання правничої допомоги щодо оплати, відповідно до яких розмір оплати за правничу допомогу виконавця, згідно з договором, складає 20000,00 грн., розмір оплати може бути змінений за згодою сторін, про що зазначається в акті здачі-прийняття та додатковій угоді до договору, оплата гонорару за правничу допомогу здійснюється клієнтом шляхом перерахування грошових коштів у розмірі, визначеному у п. 3.1 договору, на банківський рахунок виконавця протягом 2 робочих днів з дати укладення договору. При цьому, 16.08.2019 року між позивачем та адвокатським об'єднанням була укладена додаткова угода, якою змінені умови надання послуг та визначена вартість робіт, а в акті здачі-прийняття послуг правничої допомоги від 09.10.2019 року проведені остаточні розрахунки наданих послуг та проведених робіт. Адже, на підтвердження заявленого розміру понесених судових витрат на правничу допомогу позивач надав суду детальний опис робіт (наданих послуг), виконаних адвокатським бюро «Костянтин Потапова «Легіс-Юніон» з метою надання правничої допомоги приватному підприємству «Онікс» на виконання договору № 1508/19 про надання правничої допомоги від 15.08.2019 року (справа № 160/8673/19).

З огляду на встановлені судом обставини, докази, надані позивачем на підтвердження витрат на правничу допомогу, суд дійшов висновку про задоволення таких витрат у повному обсязі, з урахуванням критерію розумності розміру, виходячи з конкретних обставин справи та обсягу наданих позивачу, як клієнту, послуг правничої допомоги щодо представництва інтересів в суді під час розгляду справи у загальному розмірі 22150,00 грн. Це відповідає принципу співмірності та розумності витрат заявленої до відшкодування суми судових витрат на професійну правничу допомогу.

Отже, суд зазначає, що сума судових витрат на правничу допомогу у розмірі 22150,00 грн. є співмірною та відповідає принципу розумності, саме така сума витрат, з урахуванням матеріалів справи та умов договору про правничу допомогу, домовленостей сторін, була фактичною і неминучою, а їхній розмір обґрунтованим. Адже наданим суду детальним описом здійснених робіт (наданих послуг) підтверджена належними, допустимими та достатніми письмовими доказами, що наявні в матеріалах справи.

Крім того, суд бере до уваги норму [ст. 134 КАС України](#) та правовий висновок Верховного Суду з приводу того, для вирішення питання про відшкодування витрат на правничу допомогу від учасника справи вимагається надання доказів щодо обсягу наданих послуг і виконаних робіт та їх вартості, що сплачена або підлягає сплати відповідною стороною або третьою особою. Метою стягнення витрат на правничу допомогу є не тільки компенсація сторін, на користь якої прийняте рішення понесених збитків, але і у певному сенсі має спонукати суб'єкта владних повноважень утримуватися від подачі безпідставних заяв, скарг та своєчасно вчиняти дії, необхідні для поновлення порушених прав та інтересів фізичних та юридичних осіб у сфері публічно-правових відносин (постанова Верховного Суду від 02.10.2019 року, справа № 815/1479/18, додаткова постанова Верховного Суду від 05.09.2019 року, справа № 826/841/17).

З приводу посилань відповідача на те, що час на проїзд не віднесені до переліку складових судових витрат за нормами [ст. 132 КАС України](#), суд зазначає наступне.

Відповідно до [ст. 135 КАС України](#), витрати, пов'язані з переїздом до іншого населеного пункту сторін та їхніх представників, а також найманням житла, несуть сторони.

Стороні, на користь якої ухвалено судове рішення і яка не є суб'єктом владних повноважень, та її законному представнику сплачується іншою стороною компенсація за втрачений заробіток чи відрив від звичайних занять. Компенсація за втрачений заробіток обчислюється пропорційно до розміру середньомісячного заробітку, а компенсація за відрив від звичайних занять пропорційно до розміру мінімальної заробітної плати.

Граничний розмір компенсації за судовим рішенням витрат сторін та їхніх законних представників, що пов'язані із прибуттям до суду, встановлюється Кабінетом Міністрів України.

Водночас, відповідно до детального опису робіт (наданих послуг), акта здачі-прийняття послуг правничої допомоги від 09.10.2019 року, позивачу визначено суму до сплати щодо прибуття до суду для представлення його інтересів не окремо за проїзд до приміщення суду, а сукупно за надану послугу для участі в судовому засіданні, з урахуванням чого обчислено час надання вказаної послуги.

З огляду на викладене, суд зазначає, що не бере до уваги твердження відповідача з цього приводу. Інші посилання відповідача на необґрунтованість заявлених сум судових витрат на правничу допомогу, не спростовують заявлені позивачем вимоги щодо відшкодування судових витрат, та надані ним на їх підтвердження письмові докази.

Відповідно до частин 1, 2, 3, 4, 5 [ст. 143 КАС України](#), суд вирішує питання щодо судових витрат у рішенні, постанові або ухвалі.

Учасники справи, свідки, експерти, спеціалісти, перекладачі можуть оскаржити судові рішення щодо судових витрат, якщо це стосується їхніх інтересів.

Якщо сторона з поважних причин не може до закінчення судових дебатів у справі подати докази, що підтверджують розмір понесених нею судових витрат, суд за заявою такої сторони, поданою до закінчення судових дебатів у справі, може вирішити питання про судові витрати після ухвалення рішення по суті позовних вимог.

Для вирішення питання про судові витрати суд призначає судові засідання, яке проводиться не пізніше п'ятнадцяти днів з дня ухвалення рішення по суті позовних вимог.

У випадку, передбаченому частиною третьою цієї статті, суд виносить додаткове рішення в порядку, визначеному [статтею 252 цього Кодексу](#).

Відповідно до ч. 5 [ст. 242 КАС України](#), при виборі і застосуванні норми права до спірних правовідносин суд враховує висновки щодо застосування норм права, викладені в постановах Верховного Суду.

Відповідно до п. 3 ч. 1, ч. 3 [ст. 252 КАС України](#), суд, що ухвалив судові рішення, може за заявою учасника справи чи з власної ініціативи ухвалити додаткове рішення, якщо, зокрема, судом не вирішено питання про судові витрати.

Суд, що ухвалив рішення, ухвалює додаткове судові рішення в тому самому складі протягом десяти днів з дня надходження відповідної заяви. Додаткове судові рішення ухвалюється в тому самому порядку, що й судові рішення.

Враховуючи викладене, суд дійшов висновку про необхідність задоволення клопотання позивача про відшкодування йому витрат на професійну правничу допомогу у повному обсязі та необхідність винесення додаткового рішення у справі.

Керуючись ст. ст. [132](#), [134](#), [143](#), ч. ч. 3, [8](#) ст. [243](#), ст. [250](#), [252 Кодексу адміністративного судочинства України](#),-

ВИРІШИВ:

Клопотання Приватного підприємства «Онiкс» про відшкодування витрат на професійну правничу допомогу в адміністративній справі за позовом Приватного підприємства «Онiкс» до Головного управління Державної податкової служби у Дніпропетровській області про визнання протиправними та скасування податкових повідомлень-рішень задовольнити повністю.

Стягнути на користь Приватного підприємства «Онiкс» (52800, Дніпропетровська область, м. Першотравенськ, вул. Молодіжна, буд. 55а/1, код ЄДРПОУ 30012979) за рахунок бюджетних асигнувань Головного управління Державної податкової служби у Дніпропетровській області

(49005, м. Дніпро, вул. Сімферопольська, буд. 17-А, код ЄДРПОУ 39394856) судові витрати на професійну правничу допомогу у загальному розмірі 22150,00 грн. (двадцять дві тисячі сто п'ятдесят грн. 00 копійок).

Копію додаткового рішення надіслати учасникам справи.

Рішення суду набирає законної сили відповідно до вимог [статті 255 Кодексу адміністративного судочинства України](#) та може бути оскаржене в строки, передбачені статтею [295 Кодексу адміністративного судочинства України](#).

До дня початку функціонування Єдиної судової інформаційно-телекомунікаційної системи рішення суду оскаржується до Третього апеляційного адміністративного суду через Дніпропетровський окружний адміністративний суд, відповідно до підпункту 15.5 пункту 15 Розділу [VII Перехідних положень Кодексу адміністративного судочинства України](#).

Повний текст додаткового рішення суду складений 28.10.2019 року.

Суддя І.О. Лозицька